

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Maria Antecka

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w G.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu

z dnia 9 grudnia 2022 r.

sygn. akt I C 139/21

1. oddala apelację,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 202,50 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia w przedmiocie kosztów procesu do dnia zapłaty.

Maria Antecka

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 31 października 2023 r.

W sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą

w G. przeciwko Towarzystwu (...) S.A.

z siedzibą w W. o zapłatę 6103 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 5764,55 zł od dnia 26 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty i od kwoty 338,25 zł od 20 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty, Sąd Rejonowy w Wągrowcu wyrokiem z 9 grudnia 2022 r. (I C 139/21):

- w punkcie 1. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5 764,55 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 lipca 2019 roku do dnia zapłaty,
- w punkcie 2. oddalił powództwo w pozostałej części,
- w punkcie 3. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 416,29 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty,

- w punkcie 4. zwrócił powódce kwotę 498,07 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki,
- w punkcie 5. zwrócił pozwanej kwotę 77,13 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki.

Pozwany zaskarżył wyrok apelacją:

- co do punktu 1. w części zasądzonej od pozwanego na rzecz powoda świadczenie ponad 4607,90 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 5 lipca 2019 do dnia zapłaty, tj. co do kwoty 1156,65 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 5 lipca 2019 do dnia zapłaty,
- w całości co do punktu 3,4,5.

Apelujący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zakresie zasądzonych na rzecz powoda świadczenia ponad 4607,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, tj. co do kwoty 1156,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 lipca 2019 roku do dnia zapłaty,
- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w I instancji, według norm przepisanych,
- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w II instancji, według norm przepisanych.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów prawa procesowego:

- art.233 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodów, przez przyjęcie, że pozwany nie wykazał, by zgodnie z porozumieniem 33/R/2019 r. rabat na oryginalne części zamienne udzielany przez (ASO C.) liczony był od cen obowiązujących w systemie A. na dzień szkody, podczas gdy takie rozwiązanie wynika wprost z załączonego do akt sprawy porozumienia z 29 marca 2019 r., a które w §1 ust.1 stanowi o rabatach na ceny części obowiązujących w systemie A.,

-art.233 k.p.c. przez błędną ocenę dowodów, przez przyjęcie, że pozwany nie wykazał, by ceny detaliczne części zamiennych obowiązujące u dostawcy oryginalnych części zamiennych (ASO C.) oraz dostawcy materiału lakierniczego, odpowiadają cenom przyjętym w systemie A., a zatem pozwany nie wykazał podstawowej ceny do naliczania rabatu na zakup oryginalnych części zamiennych oraz materiałów lakierniczych, podczas gdy w toku procesu

pozwany przedłożył porozumienie nr (...) oraz (...) – gwarantujące rabat, a w kosztorysie z 7 czerwca 2019 r. i decyzji z 26 czerwca 2019 r. informował o możliwości zakupu części i materiału lakierniczego w cenach wskazanych w kosztorysie, a zatem oczywistym jest, że podstawą do wyliczenia rabatu jest cena detaliczna obowiązująca u dostawców części oryginalnych i materiałów lakierniczych, która odpowiada wartościom wskazanym w systemie A.,

- art.6 k.c. w zw. z art.232 k.p.c. w zw. z art.230 k.p.c. w zw. z art.205³§2 k.p.c. przez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że to na pozwanym spoczywał obowiązek wykazania sposobu naliczania rabatów na zakup oryginalnych części zamiennych oraz materiału lakierniczego, podczas gdy sposób ten został opisany w sprzeciwie od nakazu zapłaty, między porozumieniami załączonymi do sprzeciwu od nakazu zapłaty a kosztorysem z 7 czerwca 2019 r. nie istnieje sprzeczność, a powód mimo zobowiązania z 10 marca 2021 r. nie zakwestionował argumentacji pozwanego, w związku z czym sposób naliczania rabatów powinien być bezsporny

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art.262 k.c. oraz 354§2 k.c. w zw. z art.822§1 k.c. w zw. z art.826§b k.c. w zw. z art. 34 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym

i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych przez ich niezastosowanie i przyjęcie, że, poszkodowany nie ma obowiązku skorzystania z rabatu, podczas, gdy poszkodowany – wierzyciel obowiązany jest do minimalizowania w miarę możliwości skutków szkody i nie przyczyniania się do jej powiększania, a więc do skorzystania z zaproponowanych przez towarzystwo ubezpieczeń likwidujące szkodę rabatów, które obowiązywały w dniu szkody,

- art.361§1 k.c. w zw. z art.822§1 k.c. w zw. z art.34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych przez ich błędną wykładnię i uznanie, że poszkodowany poniósł szkodę w kwocie 20743,56 zł, gdy biorąc po uwagę obowiązujące w dniu szkody rabaty na zakup oryginalnych części zamiennych (12%) i na zakup materiału lakierniczego (40%) koszt naprawy winien wynosić 18366,61 zł.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o:

- oddalenie apelacji,
- zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie Sąd Okręgowy zauważa, że niniejsza sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym. Z tego też względu, zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji, który nie przeprowadził postępowania dowodowego, sporządza uzasadnienie wyroku zawierające jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Oznacza to także, że nie istnieje potrzeba odnoszenia się do tych wszystkich zarzutów, które nie miały ostatecznie znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Jednocześnie wskazać należy, że Sąd Okręgowy podzielił dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w aktach, poczynione na tej podstawie ustalenia faktyczne, uznając je za własne, jak i wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocenę prawną, przyjmując tym samym, że zarzucane apelacją uchybienia są nieuzasadnione.

Wbrew zarzutom apelacji, Sąd Rejonowy przeprowadził analizę i ocenę zebranych dowodów, nie wykraczając poza uprawnienia wynikające z art. 233 § 1 k.p.c. Ocena mocy i wiarygodności dowodów, przeprowadzona w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia, mogłaby być skutecznie podważona w postępowaniu odwoławczym tylko wówczas, gdyby wykazano, że zawiera ona błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności czy jest niepełna. Uchybień takich nie sposób dopatrzeć się w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy dokonał ustaleń co do treści Porozumienia z dnia 20 marca 2019 nr (...) (zawartego pomiędzy pozwanym a (...) sp. z o.o. w W.), trafnie podkreślając, że w §1 pkt 1 porozumienie odwołuje się do cen nowych oryginalnych części zamiennych ustalonych wg systemów A., E., D., ale już w §1 pkt 2 wskazuje, że rabaty naliczane będą od ceny detalicznej, obowiązującej w danym punkcie sprzedaży. Prawidłowo też Sąd Rejonowy dokonał ustaleń, co do treści Porozumienia nr (...) z dnia 13 października 2016 r. zawartego przez pozwanego z Przedsiębiorstwem (...) w S., gdzie w §1 ust 2 wskazano, że rabaty naliczane będą od ceny detalicznej obowiązującej w danym punkcie sprzedaży.

Drugi z zarzutów apelacji dotyczący naruszenia art.233 k.p.c. jest o tyle nietrafny, że z powołanych powyżej porozumień nie wynika, że cena detaliczna obowiązująca u dostawców części oryginalnych i materiałów lakierniczych, odpowiada wartościom wskazanym w systemie A., i w żaden sposób nie może być to uznane za „oczywiste”.

Kolejny zarzut apelacji dotyczy w swej istocie tego, że Sąd Rejonowy nie dokonał ustaleń na co do sposobu naliczania rabatów na podstawie okoliczności podanych w sprzeciwie

i wynikających z decyzji powoda z dnia 25 czerwca 2019 r.(k.16), w której została zawarta informacja o tym, jak sporządzono kosztorys (ustalono cenę części zamiennych i zastosowano rabaty). W szczególności w apelacji pozwany powołał się na fakt, że sposób naliczania rabatów winien być bezsporny, gdyż powód mimo, że w sprzeciwie od nakazu zapłaty przedstawiono sposób naliczania rabatów (z odwołaniem do decyzji pozwanego z dnia 25 czerwca 2019 r.), mimo zobowiązania sądu z 10 marca 2021 r, nie zakwestionował sposobu naliczania rabatow, a więc sposób naliczania rabatów winien być bezsporny. Apelujący pominął tym samym, że już w pozwie powód wskazał, że w kosztorysie strona pozwana w sposób nieuprawniony zastosowała rabat na części zamienne i materiały lakiernicze (strona 5. pozwu), a w piśmie stanowiącym replikę na sprzeciw od nakazu zapłaty powód na wstępie podtrzymał wszystkie swoje twierdzenia i żądania jako konieczne i celowe. Nadto – w punkcie 2. sprzeciwu, na stronie 2. (k.84 v. akt) – odnosząc się do argumentacji, co do rabatów podniesionej w sprzeciwie i do dokumentów załączonych do sprzeciwu (dwa wymienione wyżej porozumienia), powód wyraźnie wskazał, że pozwany w żaden sposób nie udowodnił, że możliwy był zakup części w oparciu o przedłożone przez siebie oferty (strona.2 punkt 2 wniosków sprzeciwu), a w uzasadnieniu sprzeciwu rozwinął argumentację w tym zakresie, wskazując też z jakich względów- w jego ocenie- rabaty, na które powołuje się pozwany nie powinny zostać uwzględnione. W tym kontekście nie sposób zaakceptować stanowiska apelującego, co do tego, że sposób naliczania rabatów, zastosowany przez pozwanego w kalkulacji szkody był między stronami bezsporny.

Wskazać na marginesie należy, że zarówno przedłożone do sprawy porozumienia (wyżej opisane) mówią o rabatach na ceny nowych oryginalnych części zamiennych oraz ceny materiałów lakierniczych naliczanych od ceny detalicznej obowiązującej w danym punkcie sprzedaży(przy czym jak wynika z załączników dołączonych do porozumień, w przypadku materiałów lakierniczych punkt sprzedaży znajduje się w S. – k.54, a w przypadku części zamiennych w W. –k.56 v.) – nie zaś od cen kosztorysowych. Natomiast odnosząc się do cen kosztorysowych, należy zauważyć, że z decyzji z dnia 25 czerwca 2019 r. (k.16) wynika, że nie są to ceny ustalone wg systemu A., ale ceny pochodzące od producentów lub importerów pojazdów oraz dostawców części, które można nabyć na rynku lokalnym.

Wobec niezasadności zarzutów dotyczących naruszenia prawa procesowego chybione okazały się też zarzuty naruszenia prawa materialnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezasadną na podstawie art. 385 k.p.c., o czym orzekł w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w punkcie 2. sentencji wyroku, przy czym na pozwanego jako przegrywającego postępowanie apelacyjne nałożono obowiązek zwrotu całości kosztów na rzecz powoda. Koszty te to jedynie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w kwocie 202,50 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1(w postępowaniu apelacyjnym powoda nie reprezentował ten sam adwokat co prze Sądem Rejonowym) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie- tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1964. O odsetkach od kosztów postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Maria Antecka